

Gyermek néptáncosok találkozója Mendén

Sicckiritől Angyal Bandiig

Már szinte a művelődési házhoz közeledve érezni lehetett a szeretetet, mellyel Mendén várták a vendégeket. Szívem minden melegével köszöntöm a megjelenteket — kezdte mondandóját a műsorközlő. Hogy nagy esemény a község életében, hogy a Pest Megyei Népművészeti Egyesület a mendei önkormányzattal és a Petőfi Sándor Művelődési Házzal közösen itt rendezte meg szombaton a Pest megyei gyermeknéptáncosok találkozóját, a színpad mellé felírt szöveg is bizonyította: megkondult a mendei nagyharang.

Trefák Istvánné polgármester — aki a mendei Hagyományörző Népi Együttes vezetője is — bevezetőként elmondta: azért is fontosak az ilyen találkozók, mert a települések ismerkedhetnek egymás életével. Nagy megtiszteltetés számukra, hogy most rendezők lehetnek, és remélik, jól érzik magukat, akik eljöttek ide. Végül arra kérte a közönséget, ha hibát, hiányságot fedeznének fel a műsor során, annál inkább tapsoljanak, hiszen a színpadra lépő gyerekek szívüket-lelküket adják szereplésükbe.

A mendei Hagyományörző Népi Együttes gyermekcsoportjának lakodalmásával kezdődött a bemutató. Menyaszonny már volt. Jó, de ki legyen a vőlegény? — kérdezték. Végül minden fontos szerepnek akadt gazdája. Indulha-

tott a mulatság. A mellettem ülő néni odasúgta: az ott az én kis dédunokám, az anyja is benne van a népi együttesben...

Nagykátáról, a Tápiómenti Táncgyűttesből nagyobb, tizenéves gyerekek léptek fel, fergeteges jókedvvel és fergeteges táncudással. Kisebbség, majd nagyobbak csoportja mutatkozott be Isaszegről, a Csata Táncgyűttesből gyermekjátékokkal, illetve kalocsai táncokkal. Vidéken, ha esküvő van, akkor így táncolnak — mondta a néni mellettem, s azt hiszem, ennél nem mondhatott volna elismerőbbet, mert azt fejezte ki: olyanok már ezek a gyerekek, mint az „igaziak”.

A kétféle, a gyerekes és

felöltött műsorszámok váltakoztak ezután is, csak egyvalami maradt változatlan — igazolva a polgármester aszszony szavait —, hogy a szereplőknek szívükből-lelkükből fakadt minden, amit tettek. Nem feltétlenül úgy volt, hogy a kicsik játszottak, s a nagyok táncoltak. Csárdászottak, mutattak be verbunkot, legényest „aprók” is. A lányok sikongással, a fiúk éles fütyökkel adtak hangot jókedvüknek, s énekeltek, énekeltek önfeledten végig a tánc közben. Alkalmuk volt, hogy összemérjék tudásukat.

Igen, más vajon hogyan csinálja? Az egészen mást a szigetújfalui Német Nemzetiségi Táncgyűttes tagjaitól láthattuk. Vagy ez sem volt

olyan más? Ők is sikítva lendültek a táncba, csak a lépést rakták valamennyire másként.

A lényeg, hogy sikeres, forró hangulatú volt ez a szombat délelőtt-délután. Őszinte elragadtatással tapasztalt a közönség. A már említettekén kívül az ürömi tánc csoportnak, az inárcsi Vadvirág Táncgyűttesnek — utolsó táncukat, amit az „Angyal Bandi” dallamára jártak, micsoda vastaps kísérte! —, a Zsámboki Népi Együttesbe tartozó gyerekeknek — általuk játékokkal ismerkedhetünk, például a „sicckirivel” —, az Inárcsi Apróknak, a tápiószentmártoni tánc csoportnak — s hogy forgatták meg lépkedték át a cirokseprűket a kis legények a seprűs táncnál! —, a kókai tánc csoportnak — „Ez a kezem, ez, ez, ez / Jobban ölel, mint emez...” — mutatták.

A legtöbb csoport később másodszor is színpadra lépett. De ekkorra táskámba sülyesztettem a jegyzetfüzetemet: nem írok többet, már csak gyönyörködöm. Így bevallom, nem tudom biztosan, kiktől láthattuk — emlékezem szerint az ürömiektől — például azt a csodálatos farsangi maskarás játékot... De hát lesz még találkozók. Lesz még jókedv, lesz még tánc, lesz még játék. Majd még láthatjuk. Ha nem azt, akkor mást.

A színpadra lépők szívüket-lelküket adták a szereplésbe... Balázs Gusztáv felvétele

Nádudvari Anna

SZÍNPAD

Íme, az Emberfi

November 25-én mutatta be Szakonyi Károly lassan klasszikussá váló darabját, az Adáshibát a Karinty Színház. Esetünkben a lelki szegényeket Bódogéknak hívják, és a szintén beszélő Emeberfi — keresztnevével Krisztosz — ezúttal kemény korlátokba ütközik: a darab szerinti 1969-es Magyarország lakóival akár csodát is lehetne tenni, senki sem törődik vele. Jószerivel még magával sem, hiszen akkor feltűnnék, hogy az alberletben élő Megváltó az egyének életében legalább akkora csodákat tesz, mint a jóra egyre kevésbé érdemes emberséggel például a Holdra szállás.

A legkínosabb, hogy Szakonyi műve változatlan aktualitású, ami bizonyos hangsúlyeltolásokra készítette a rendező Karinty Mártont. A darab első fele kissé hosszúnak érződik emiatt, hiszen ama frizsider-socializmus, ami a szövegben adott, a fiatalabb nézőkben kelthet olyan élményt, hogy kizárólag szegényes javaikért élő hús-vér emberekről szól a darab; az idősebbjében azonban ez már a túlhaladottnak hitt múlt visszfénye. Nehéz szívvel mondom, hogy terjedelmi gond is lehet ez, hiszen elsősorban tempó kérdése, hogy a ma már kabarészerű össznépi agybaj képe a jelen abszurd víziója lehessen.

A Bódog házaspárt játszó Sztankay István és Schütz Ila összeszokott páros, csodálatosan komédiáznak, és néhány előadás után bizonyára maibbá lesz ez a rész is.

Maga a mű ezúttal a második részre épül: a jelenlévő Krisztosz és a megtért fiú elszigetelődésére, a kistűlően nagyvonalú házaspár és ismeretségi köre inkább hisz önnön szűk agyának, mint bármi másnak. Szakonyi darabjának erényeit, hogy a megváltást huszadik századi közegbe helyezve teszi próbára, amiből nagyszerűen kiderül, hogy az agyoncivilizált ember nem vevő a földhözragadtságon kívül semmire; illetve hogy ezen groteszk minőségen át mutatja be — mintegy vígjátékként az abszurdot, aminek iskolapéldája is lehetne, nincs lehetőségünk elemezni. Amit a bemutatott darab mond, végül is az, hogy ezt a bővlti létbe belenőtt társadalmat képzetlenség megváltja, miközben az egyes ember némi hittel megválthatja magát.

A rendezőnek a két főszereplő mellett a Szűcs urat játszó Keres Emil és a Vandát alakító Vasvári Emese (utóbbi nem egészen tisztázott koncepciój, de jó) játéka van segítségére. Ifjabb Bódogék (Forgács Péter és Vasvári Mónika) jól illeszkednek ebbe az előadásba, bár Vársári Mónica olykor kissé eltúlozza a figura eredetileg diszkrét idétlenségét. Imrus (Seszták Szabolcs) éretlen játszó, az Emberfiként fellépő Kaszás Géza csak külsőségeiben — és ekként esetenül — kíséreltezik a megváltással.

Szitányi György

A festőművészt itthon nem ismerik

Bálint Gyula-képek Kairóban

Jelentős eseményre került sor a magyar-egyiptomi kulturális kapcsolatokban: Faruk Hoszni kulturális miniszter a kairói El-Hanager Művészeti Központban mintegy 150 vendég előtt megnyitotta Bálint Gyula festőművész kiállítását. A művész Alexandriában alkotott képeit többnyire egyiptomi magángyűjtők bocsátották rendelkezésre.

Az akkori kozmopolita Alexandria festményeket vásárló közönsége megrendeléseinek megfelelően Bálint elsősorban gyönyörű női portrékat, aktokat és tájképeket festett. A festmények többségét valószínűleg tulajdonosaik magukkal vitték a világba, amikor az '50-es és '60-as években politikai okok miatt el kellett hagyniuk Alexandriát. Bálint Gyula 1948-ban Magyarországra költözött, és életének utolsó éveit — 1956-ban történt halála előtt — Pécsen töltötte. A mostani kiállítás remélhetőleg hozzájárul ahhoz, hogy Bálintot Magyarországon is felfedezzék.

Vállalta magyarságát

Kiadóra vár a Féja-hagyaték

Maradandó élmenyt nyújtó, a hányatott sorsú Féja Géza író emberi és alkotói portréját felvázoló előadást tartott tegnap Vácott, a Piarista Gimnáziumban Féja Endre, a 15 éve elhunyt művész fia, az író hagyatékának gondozója.

Féja Endre felidézte 1900-ban született édesapja szülővárosában, Léván töltött, s az író műveiben felvillanó gyermekkorát, érettségi után történt Magyarországra költözését, itteni tanulóéveit, illetve későbbi életének fontosabb eseményeit elmondta: Féja Géza, aki hosszabb-rövidebb időre három rendszerben, Horthy Miklós kormányzósága, valamint Rákosi Mátyás, illetve Kádár János „országjárása” idején is börtönbe került, s akit családi tragédiák — édesapja öngyilkossága, felesége fia születésekor bekövetkezett halála — sorozata is sújtott, tiszta, önmagához, nézetei-

hez mindhalálg hű ember volt. Olyan alkotóegénység, aki büszkén vállalta magyarságát, mellőzés, mintsem dicséret szó, biztatás volt a „köszönet”.

— Édesapámnak, aki ha nehezen is, de a Kádár-rendszer kezdetén évente-kévente megjelenhetett műveivel a könyvpiacra. Később azonban elhallgattatás lett a sorsa, mind hosszabb idő, átlagosan öt év telt el egy-egy újabb alkotásának kiadása között. Mondhatni, javarészt az asztalfióknak dolgozott — mondta Féja Endre. — Ennek következményeként óriási a kinyomtatásra váró hagyaték — tette hozzá szomorúan, megjegyezve: lévén, hogy ma a kevésbé fajsúlyos írók mutatózik inkább kereslet, nagyon nehéz, szinte lehetetlen kiadót találni a fiókban heverő Féja-művek megjelentetésére, még annak ellenére is, hogy ennek politikailag ma már nincs akadály. (ribáry)

Abonyi rendezvény

Székhelyi József Jászai Mari-díjas színművész látja vendégül ma este az abonyi városi könyvtár. A rendezvényre mindenkit szeretettel várnak.

Madarassy-művek Dunakeszin

Madarassy István szobrász- és ötvösművész kiállítását rendezik meg hétfőn, november 28-án délután fél 6 óra körül a zeneiskola hangversenytermében Budakeszin. A kiállítást megnyitja Gyurkovics Tibor Kossuth-díjas író, közreműködik Szabó Sándor, Kossuth-díjas színművész és a zeneiskola tanári kara. A rendezvény a dunakeszi Gárdonyi Géza Galéria és a zeneiskola támogatásával jött létre.

Magas az adója? Fektessen a GÓT-ba!

Kárpótlási jegyéért 165%-ot adunk!
Gót Ingatlanbefektetési Részvénytársaság: az ingatlanba fektetett biztonság!

Jegyzési helyek:

Dakett Bróker Rt.
Budapest Bemmelweier.
(1) -117-5461

Egyszerű Kft.
Budapest Akadémia.
(1) -131-8530
Budapest Bartók Béla út 52.
(1) -161-3210

Nagykátai és Vidéki Takarékszövetkezet

Nagykátai Takarékszövetkezet, Budapest VIII. Pestúti út 7/A
Újszilvás, Ósma, Ópály, Tápiógyörgye, Kerekeny 12.
Tápiószőlőskő, Tápiószőlőskő, Áu 2.
Szentmártonkátai, Farmos, Fűdés.
Rákócziút 27., Tápiószecskő, Ópály.
Kókai Dózsa György utca, Tóalmás, 61.

Budapest Értékpapír és Befektetési Rt.
Budapest Erzsébet körút 1. -266-2252

**Egy lehetőség, amelyben nemcsak részvényt kap!
Jegyezhető: 1994. december 13-áig.**